

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	21XCdo/38/2016
Identifikačné číslo spisu:	4312217121
Dátum vydania rozhodnutia:	14.12.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:4312217121.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, v mene ktorej koná ako konateľ a advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, IČO: 00 166 073, o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 25C/59/2013, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 1Co/3/2014-54 zo dňa 5. novembra 2014, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a.

II. Žalovanej n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Žalobkyňa žalobou doručenou Okresnému súdu Levice dňa 28. septembra 2012 (vec bola následne uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 25. októbra 2012 č. k. 8NcC/566/2012-9 prikázaná Okresnému súdu Nitra) sa voči žalovanej domáhala náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. V žalobe uviedla, že majetková a nemajetková ujma jej bola spôsobená nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Levice (ďalej aj „exekučný súd“), ktorý spočíval v tom, že exekučný súd nerozhodol o návrhu na zmenu exekútora v zákonom ustanovenej lehote, ale až o viac ako 333 dní.

2. Okresný súd Nitra (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 25C/59/2013-35 zo dňa 03.12.2013 rozhodol tak, že žalobu žalobkyne zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že rozhodovanie o zmene exekútora nemení vzťah medzi účastníkmi a vplyv na priebeh konania nebol preukázaný. O tom, či išlo v predmetnej veci o prierah nie je všeobecný súd v tomto konaní oprávnený konštatovať. Súd mal za to, že žiadna škoda nevznikla a ak by aj žalobca nejakú škodu reálne dokladoval, nepreukázal jej spojitosť s nedodržaním zákonnej lehoty na zmenu rozhodnutie o návrhu na zmenu exekútora. V konaní nemal súd prvej inštancie preukázaný nesprávny

úradný postup ako jeden z predpokladov vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Žalobu žalobkyne preto ako nedôvodnú zamietol.

3. O odvolaní žalobkyne rozhodol Krajský súd v Nitre (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom č. k. 1Co/3/2014-54 zo dňa 05.11.2014 tak, že napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil a náhradu trov odvolacieho konania žalovanej nepriznal. Námietky žalobkyne týkajúce sa odňatia práva konať pred súdom, aplikácii neúčinnnej právnej úpravy, vyvrátenia jej nároku z dôvodu nedôveryhodných údajov, nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia, nepríslušnosti súdu polemizovať o primeranej dĺžke konania, považoval za nedôvodné.

4. Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podala včas dovolanie žalobkyňa. Navrhla napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ako aj súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnila dovolacím dôvodom uvedeným v ustanovení § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p., ktorý konkretizovala vadami konania podľa § 237 písm. f/ a g/ O. s. p. (t. j. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, a že rozhodoval vylúčený sudca). Vadu konania spočívajúcu v tom, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca odôvodnila tým, že existujú objektívne dôvody (na ktoré poukázala v podanej žalobe), pre ktoré sú všetci sudcovia okresného súdu vylúčení. Vec mala byť preto postúpená inému okresnému súdu. Odňatie možnosti konať pred súdom videla v tom, že dovolaním napadnuté rozhodnutie je prekvapivé, pretože popiera konštantnú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, je založené na tvrdeniach, ktoré sú sofistikovaným odôvodnením nespravodlivosti a je v rozpore so zákonom a ústavnou úpravou. Za odňatie možnosti konať pred súdom považovala aj to, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nepreskúmateľné, nakoľko nie je dostatočne odôvodnené. V konaní bola podľa názoru žalobkyne porušená aj základná zásada civilného procesu - kontradiktórnosť konania, keď súdy oboch stupňov založili svoje rozhodnutia na skutočnostiach a právnych argumentoch, ku ktorým sa nemohla vyjadriť s cieľom ovplyvniť súdne konanie vo svoj prospech.

5. Žalovaná sa k dovolaniu žalobkyne nevyjadrila.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [(§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 C.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C.s.p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C.s.p.).

7. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C.s.p. (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované), a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O. s. p.

8. Na odôvodnenie svojho záveru dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 C.s.p. stručne uvádza, že nakoľko ide o dovolanie podané žalobkyňou v obdobnej veci, aká už bola v počte aspoň päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky, pričom bola v týchto konaniach podrobne riešená aj otázka prípustnosti a dôvodnosti jej dovolania - porovnaj konania vedené na dovolacom súde pod sp. zn. 1 Cdo 259/2015, 6 Cdo 224/2015, 6 Cdo 14/2015, 8 Cdo 810/2015, 8 Cdo 612/2015, dovolací súd sa s odôvodneniami týchto rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 452 ods. 1 C.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

9. So zreteľom na vyššie uvedené preto dovolací súd dovolanie žalobkyne proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa § 447 písm. c/ C.s.p. ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa mohol zaoberať dôvodnosťou dovolania.

10. V dovolacom konaní úspešnej žalovanej Najvyšší súd Slovenskej republiky náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, nakoľko z obsahu spisu vyplýva, že jej v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

11. Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.